

AMORETA

Amoreta je stvorena za vas, osmišljena
da vas zabavi i opusti, da vam vrati
osmeh na lice i okrepi dušu.

Ona vam donosi tople, ljubavne priče i servira
ih isključivo da biste u njima uživali.

Amoreta je vaš odmor, razonoda i predah.

Ona postoji da bi vaše srce bilo
ispunjeno kada zatvorite knjigu.

Amoreta i vi, na krilima ljubavi.

Poletimo zajedno u svet ovog romana.

www.amoreta.rs

Žaklin F. Demestr
NAPOLEON I ŽOZEFINA

Patriša B. Dikinson
PRINCEZA DAJANA I DODI EL FAJED

Konstantin Kolčak
F.M. DOSTOJEVSKI I ANA GRIGORJEVNA

Glenda Mekendrik
ELIZABET TEJLOR I RIČARD BARTON

Dajana Mouzli
ISIDORA DANKAN I SERGEJ JESENJIN

Ida Goldvoter
LORD BAJRON I LEDI KEROLAJN

Džimi Karson
LOREN BEKOL I HEMFRI BOGART

Suzet Rišar
FREDERIK ŠOPEN I ŽORŽ SAND

Helena F. Barkašov
ALEKSANDRA I CAR NIKOLAJ ROMANOV

Melvin Henderson
DŽON F. KENEDI I MERILIN MONRO

AMORETA

Edicija: NAJVEĆE LJUBAVI

Bilo je to u ateljeu slikara Žorža Jakulova. Na imažinističkoj večeri mnogo se govorilo o oličenju revolucionarnih težnji u književnosti, o imažinističkim skretanjima i aktuelnim događajima. Posle ponoći, kada je diskusija bila u jeku, na vratima se pojavljuje Isidora Dankan u pratnji sekretara Ilje Ilića Šnejdera. Krupna, crvenokosa, u dugačkom hitonu od crvene svile, sa očima koje kruže po prostoriji i upijaju atmosferu. U uglu na sofi sedi tršavi Jesenjin, lep kao zakasnelo proleće, sa očima „čudnim, sjajnim i žućkasto prelivenim“, čiji se pogled koči na njoj. Mala usta Isidorina, „kao ranica od kuršuma“, priyatno mu se osmehnuše. I laki hod odvede je na divan, a Jesenjina na pod kraj njenih nogu. Ona odmah zagnjuri ruku, priča Marijengof, u njegove kovrdže i prošaputa: „Slatka glava!“ Poljubi ga u usta i prošaputa: „Andeo.“ Poljubi ga još jednom, i reče: „Đavo!“

Isidora Dankan i Sergej Jesenjin

Dajana Mouzli

I

Ne postoji na svetu ljubav tako bučna, tako bezumna, tako luda i neobuzdana, kakva je bila ona između Isidore Dankan i Sergeja Jesenjina.

Sve se brzo i neočekivano odigralo između mladog, plavokosog i obesnog pesnika, i tamnokose, sredovečne, legendarne balerine u novom svetu komunističkog Sovjetskog Saveza, u koji su u trenutku zaljubljivanja oboje duboko verovali.

Ovaj roman predstavlja zbir tajni o sumanutoj, neprikladnoj, buntovnoj strasti koja je obuzela ovo dvoje umetnika na početku prošlog veka. Nastao je na osnovu svedočanstava njenih i njegovih prijatelja, arhive KGB-a,

izveštaja tajnih službi, ali i manje poznatih Jesenjinovih zabeleški. Sve počinje Isidorinim odlaskom u Sovjetski Savez, na poziv vlade, kada iz sasvim neobjašnjivih razloga ona prestaje da vodi dnevnik. Da bih sklopila ovu neobičnu priповест, pregledala sam sve što je o ovo dvoje neprilagođenih ikad napisano, objavljeno i zabeleženo, i bez cenzure vam predložila. Bez želje da sudim zaljubljenima, molim i vas da ne tražite pozitivne i negativne likove u ovoj ljubavnoj priči, već da pokušate da prepoznote jačinu strasti i neobuzdane ljubavi koje su opsele ovo dvoje genijalnih i nesrećnih ljudi.

DAJANA MOUZLI

II

Ovo što sledi poslednji je dnevnički zapis Isidore Dankan pred put u Rusiju.

U proleće 1921. godine primila sam telegram od sovjetske vlade:

„Samo Vas ruska vlada može razumeti. Dodite k nama. Otvorićemo Vam školu.“

Odakle je došla ta poruka? Iz pakla? Ne, ali iz mesta najbližeg paklu. Stigla je sa adresom koja je za Evropu predstavljala pakao – od sovjetske vlade u Moskvi. I osvrnuvši se po svojoj praznoj kući, koju su napustili i arhandeo, i nada, i ljubav, odgovorila sam:

„Da, doći će u Rusiju i podučavaču vašu decu, ali pod jednim uslovom – da mi date atelje i sredstva potrebna za rad.“

Odgovor je bio potvrđan, i jednog dana našla sam se na brodu na Temzi. Krenula sam iz Londona u Reval, odakle ću kasnije krenuti u Moskvu.

Pre nego što sam otišla iz Londona, otišla sam kod vračare, koja mi je rekla: „Spremite se na dugo putovanje. Doživećete mnogo čudnovatih stvari, imaćete neprilika, uđaćete se.“

Kod reči „udati“ prekinula sam je sa podsmehom. Ja, koja sam uvek bila protiv brača? Nikad se ja neću udati. Vračara je rekla: „Videćete.“ Putujući u Rusiju, imala sam neki nedefinisan osećaj, kao da sam duša koja posle smrti putuje u drugi svet. Mislila sam da sam za sobom zauvek ostavila sve oblike evropskog života. Zaista sam verovala da je idealna država, onako kako su je zamišljali Platon, Karl Marks i Lenjin, nekim čudom sad ostvarena na zemlji. Čitavom energijom svog bića, razočarana pokušajima da ostvarim bilo koju od svojih umetničkih vizija u Evropi, bila sam spremna da zakoračim u idealno područje komunizma.

Nisam ponela sa sobom haljine, već sam živo zamišljala kako provodim ostatak života

*u crkvenoj flanelskoj bluzi, među drugovima
isto tako jednostavno odevenim i ispunjenim
bratskom ljubavlju. Dok je brod kretao pre-
ma severu, osvrnula sam se prezirivo i samilo-
sno na sve stare ustanove i navike građanske
Europe, koju sam upravo napuštala. Od sada
nadalje biću među drugovima, ostvarivati
veličanstveni naum, radeći za novu gene-
raciju čovečanstva. Zbogom, dakle, nerav-
nopravnosti, nepravdi i okrutnosti Staroga
sveta koja je onemogućila moju školu.*

*Kad je brod napokon stigao, moje je srce
radoznalo zakucalo. Eto me u prekrasnom
Novom svetu, tek ostvarenom! Evo me u Sve-
tu drugova. San koji je začet u glavi Bude,
san koji je odzvanjao kroz reči Hristove, san
koji je oduvek bio konačna nada svih velikih
umetnika; taj je san Lenjin velikom snagom
pretvorio u stvarnost. Ulazila sam u taj san,
da bi moj rad i život postali deo toga veličan-
stvenog obećanja.*

Zbogom, Stari svete! Pozdravljam Novi svet.